

El COCARMÍ reclama a la Guàrdia Urbana de Barcelona que no discrimini els agents amb discapacitat

Un dictamen de l'ONU denuncia que el reglament de segona activitat vulnera la Convenció dels Drets de les Persones amb Discapacitat

El president del COCARMÍ i l'agent expulsat del cos per la seva discapacitat fan arribar a l'alcaldeessa les conclusions del dictamen

Barcelona, 12 d'abril de 2019.- El Comitè Català de Representants de Persones amb Discapacitat (COCARMÍ), principal plataforma de defensa del col·lectiu a Catalunya, reclama a l'Ajuntament de Barcelona i a la Guàrdia Urbana que adaptin el reglament sobre segona activitat del cos a la Convenció sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat, anul·lant el seu contingut discriminatori envers determinades situacions de discapacitat.

Per això, dóna tot el seu suport al Vicenç Flores, agent de la Guàrdia Urbana expulsat del cos el 2010 i que, després de passar per diferents instàncies nacionals i internacionals, ha fet arribar el seu cas fins al Comitè de Nacions Unides sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat. Actualment, Flores presideix [l'Associació per a la Integració Laboral de Polícies Locals amb Discapacitat](#).

En un dictamen de 2 d'abril, el Comitè de Nacions Unides considera que aquest agent va ser discriminat per la seva situació de discapacitat quan va ser expulsat i no va poder accedir a una segona activitat en aplicar-se-li un reglament, el que regula la segona activitat de la Guàrdia Urbana de Barcelona, que és contrari a la Convenció Internacional sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat, d'obligat compliment des que va ser ratificada per l'Estat Espanyol el 2008.

Antonio Guillén, president de COCARMÍ, i Flores han lliurat avui una còpia de les conclusions del dictamen a l'alcaldeessa de l'Ajuntament de Barcelona, Ada Colau, i al comissionat de Seguretat, Amadeu Recasens, a més d'altres responsables municipals en matèria de Seguretat i Prevenció.

Segons el dictamen de l'ONU, el reglament municipal és contrari, entre d'altres, als articles 5, sobre dret a la igualtat i no discriminació de les persones amb discapacitat, i 27 sobre dret al treball, en denegar qualsevol possibilitat de diàleg per buscar els ajustaments raonables necessaris per poder desenvolupar una segona activitat, complementària de la que realitzava, al cos policial en el qual treballava fins al moment de l'accident.

Els reglaments de segona activitat regulen el pas a altres tasques per raons d'edat o de discapacitat en els casos en què l'agent ja no pot desenvolupar les feines habituals del cos. Però tot i que aquest pas està legalment reconegut a la Llei 16/1991 de policies locals, són habituals les situacions en què policies locals (i també mossos d'esquadra i bombers), són apartats del cos o bé sotmesos a situacions de desigualtat respecte la resta de companys.

L'agent, que va patir un accident a partir del qual té una discapacitat física, va ser expulsat el 2010 del cos en aplicació d'aquest reglament, que restringeix el pas a una segona activitat quan, per exemple, la persona té una declaració d'incapacitat permanent total, anant també en contra del que preveu la Llei 16/1991 de policies locals. Per això, l'agent va presentar un recurs contenciós administratiu, que va ser admès parcialment l'any 2012, donant peu a un recurs de l'ajuntament. El cas va arribar al Tribunal Europeu de Drets Humans, que el considerà inadmissible, i a l'ONU a instàncies del Comitè Espanyol de Representants de Persones amb Discapacitat (CERMI).

Ara, el dictamen de l'ONU, assenyala que el treballador va ser discriminat per la seva discapacitat en la continuïtat de la seva ocupació pública. Recorda que la Convenció prohibeix tota forma de discriminació contrària a les persones amb discapacitat; entre les seves recomanacions finals inclou l'adaptació i aplicació del reglament de segona activitat de la Guàrdia Urbana d'acord amb la Convenció, així com harmonitzar la diversitat de normatives locals i autonòmiques a aquest marc internacional. A més, apunta que l'Estat ha de prendre mesures que evitin que es repeteixin situacions similars en el futur.

Sobre el COCARMÍ. Està integrat per una desena de federacions i associacions que donen veu a les persones amb discapacitat de Catalunya, ja sigui discapacitat física, intel·lectual, sensorial o trastorn mental (www.cocarmi.cat). Segons dades del 2017 del departament de Treball, Afers Socials i Famílies, hi ha a Catalunya més de 550.000 persones amb alguna discapacitat legalment reconeguda. Una dècada abans, el 2006, el nombre de persones amb discapacitat era d'unes 377.500. El COCARMÍ l'integren ACAPPS, COCEMFE Catalunya, DINCAT-Plena Inclusió Catalunya, Down Catalunya, ECOM, FECETC, Federació Salut Mental Catalunya, FESOCA, FEPCAT i ONCE Catalunya. El COCARMÍ forma part del Comité Estatal de Representantes de Personas con Discapacidad (CERMI), que representa uns 3,8 milions de persones amb discapacitat d'unes 7.000 associacions. Forma part així mateix de la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social de Catalunya i de la Plataforma d'Infància de Catalunya (PINCAT).